

EVAS FÖRDOLDA KUNSKAP

EVAS FÖRDOLDA KUNSKAP

ADAMS UPPENBARELSEBOK

Och några andra gnostiska texter

**översatta från koptiskan och
kommenterade av**

Fil. dr. Per Linder

Ödeshög 1998

Innehåll

Förord	4
Adamsapokalypsens första sida	5
Inledning till Adamsapokalypsen	6
Adamsapokalypsen	7
Ordförklaringar till Adamsapokalypsen	19
Kommentar till Adamsapokalypsen	20
Inledning till Åskan	21
Åskan	21
Kommentar till Åskan	27
Inledning till Egypterevangeliet	30
Egypterevangeliet	30
Kommentar till Egypterevangeliet	39
Avslutningsord	40

Förord

Orden gnostiker och gnosticism hörs ofta i livsåskådningssamtal. Vad är då gnosticism? Det går nu inte så lätt att slå fast i generella termer även om orden kommer från grekiskans gnosis som betyder kunskap. Vi vet att "den gnostiska rörelsen" var oerhört utbredd under de första århundradena av vår tideräkning och den har säkert sina rötter i förkristen tid. Vår bild av gnosticismen har hittills starkt präglats av den segrande kyrkans bild. Segraren skriver ju alltid historien. Genom de sk. Nag Hammadi fynden förändrades gnosisforskningen i ett slag. En stor mängd texter av gnostikerna själva hittades i Övre Egypten 1945 och är idag tillgängliga. Textsamlingen består av 13 böcker med 52 texter. Texterna är översatta från grekiska till koptiska. De manuskript vi har tillgång till är från 300-talet e. kr. Texterna kan ha tillkommit på 200-talet eller tom. ännu tidigare. Här får vi direkt inblick i gnostikernas egen tro som de själva uppfattade den.

Texterna är tyvärr inte lättillgängliga. De är som sagt skrivna på koptiska. Koptiska är den sista utvecklingsfasen av det egyptiska språket. Från att tidigare ha använt hieroglyfer i en eller annan form började egyptierna under de första århundradena av vår tideräkning skriva sitt språk med grekiska skrivtecken. Detta är koptiska.

Papyrusen är skadad, innehållet är svårtolkat och hur och av vilka texterna en gång användes är inte helt klart. Något kan ändå sägas. Utifrån fyndplatsen, texternas innehåll och papyrusfragment i pärmarna har den egyptiska öknen under de första århundradena e. kr. befolkats av eremiter och komuniteter vars tro inte kan anses vara identisk med den ortodoxa kristendom som blev statsreligion i det romerska imperiet på 300-talet. Tro, riter, graden av asketism och de texter man använde har varit ytterst skiftande. De här presenterade texterna ger en bild av dessa "ökenfäders" asketiska liv, tro och riter som tidigare varit okänd.

Några få texter har översatts till svenska. Här presenteras den troligen äldsta gnostiska text vi känner för första gången på svenska nämligen den sk. Adamsapokalypsen. För att texten skall bli lättare att förstå har jag bifogat ordförklaringar och en kommentar för att även den som inte dagligen brottas med antika texter skall få möjlighet att förstå vad gnostikerna själva levde för, dvs. det vi idag kallar gnosticism. Det är min förhoppning att jag därmed i någon liten mån bidragit till att man använder ordet gnosticism med lite större försiktighet i fortsättningen. Dessutom presenteras ytterligare två gnostiska texter med infogade rubriker och några kortare kommentarer.

Haga i augusti 1998

Per Linder

Adamsapokalypsens första sida

Δ †ΤΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΝΔΔΔΜ
†ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΕΤΑΔΔΔΜ ΤΑ
ME ΠΕΨΗΡΕ СНӨ ΕΡΟΣ ΣΗ
TMEΣ Ψ НΡΟΜΠΕ. ΕΨΩ Μ
MOC ЖЕ CΩTM ΕΝΔΨΔЖЕ ΠΔ
ΨΗΡΕ СНӨ. ΟΤΑМ ΝΤΑΡΕЧΤΑ
MIOEI НΒΙ ΠΝΟΥΤΕ ΕΒΟΛ ΣΗ
PKΔΣ ΜΗ ΕΥΣΔ ΤΕΚΜΔΔΥ.
NEI MOOΨE НΜΜΔC ΠE ΣΗ ΟΥΕ
OOU ΕΤΔCΝΔΥ ΕΡΟϢ. ΕΒΟΛ ΣΗ
ΠΙΩΝ ΕΝΤΑΝΨΩΠΕ ΕΒΟΛ
НΣΗΤ^Ϣ. ΔCΤΑΜΟI ΕΥΨΔЖЕ
НΤΕ ΟΥΓΝΩCIC НΤΕ ΠΝΟΥΤΕ
ΠΙΨΔ ΕΝΕΣ. ΔΥΩ NENEINE
ΠE НН^ϢΝΟC НΔΓΓΕΛΟC НΨΔ
ΕΝΕC. ΝΕΝЖОCЕ ΓΔΡ ΠE Ε
ΠΝΟΥΤΕ ΕΤΔϢΤΑΜΙΟΝ ΜΗ
ΝΙCΟМ ΕΤНΜΔϢ. ΜΗ ΕΤΕ|
ΝΕΝCΟΟΥΝ ΗΜΜΟΥ ΔΝ.
TOTE ΔϢΤΩΨ ΝΔΝ НΒΙ ΠΝΟΥ
ΤΕ ΠΔΡΧΩΝ НΤΕ ΝΕΩΝ
ΜΗ ΝΙCΟМ ΣΗ ΟΥΒΩΛΚ. ΤΟ
ΤΕ ΔΝΨΩΠΕ ΕΕΩΝ CΝΔΥ.
ΔΥΩ ΔϢΚΔΔМ НCΩϢ НΒΙ
ΠΙΕΟΟΥ ΕΤΣΗ ΠΕΝΣΗΤ
ΔΝΟΚ ΜΗ ΤΕΚΜΔΔΥ ΕΥΣΔ
ΜΗ †ΓΝΩCIC НΨΟΡΠ Ε
ΤΕ ΝЕСНIϢE НΣΗΤН. ΔΥΩ
ΔϢΠΩΤ ΕΒΟΛ ΗΜΟΝ
ΔϢΒΩΚ ΕCΟΥΝ . . ΕΝΟC
. Н Η . ΕΝΟ
†ΓΕΝΕΔ . Π . ΕΤΔCΨ

Inledning till Adamsapokalypsen

Adamsapokalypsen var relativt väl bibehållen då den hittades, men några sidor var så skadade att texten delvis inte gick att läsa. Dessa avsnitt markeras i översättningen och dessa sk. lakuner gör inte texten lättare att förstå.

De mytologiska figurer som förekommer i Adamsapokalypsen är i stor utsträckning hämtade från Gamla Testamentet, men det betyder nu inte så mycket. Gnostikerna använde sig ganska fritt av ett skiftande mytologiskt material för att peka på det enda sanna bortom denna skiftesrika värld. Ungefär som dagens nya andliga rörelser fritt hämtar mytologiskt stoff från vitt skilda håll. Några namn och ord förklaras i "ordförklaringarna" efter texten.

Texten består av tre stora delar: Berättelsen om Adam och Eva, Flodberättelsen med Noa som huvudfigur samt till sist frälsarens ankomst och proklamerandet av den sanna kunskapen. Var och en av dessa tre delar sönderfaller i sin tur i mindre partier. Rubrikerna inom parentes i översättningen finns alltså inte i grundtexten utan har satts in för att främja förståelsen av texten. Dessa mindre partier har en gemensam struktur bestående av en kort inledning, ett tal samt några korta kommentarer. Gnostikernas livsmål är möjligt att skönja vid en genomläsning av texten varvid rubrikerna är en god hjälp. Däremot var det säkert inte enbart genom läsning av texten som gnostikerna erhöll gnosis, kunskap, som befriade dem från den materiella världen och återförenade dem med allts ursprung, det stora Ljuset. För denna befrielse fordrades mer, nämligen badet som är heligt, vatten, det gnostiska dopet som också är det centrala temat i texten, men mera om det i kommentaren.

Texten innehåller dessutom ett hymniskt parti som troligen utgör den äldsta koptiska poesi vi känner. Denna hymn skulle i så fall vara den yttersta länken mellan koptisk och fornegyptisk poesi.

Adamsapokalypsen

I. Människans skapelse och hur hon förlorar gnosis

1. Inledning

Uppenbarelsen som Adam undervisade sin son Set i det sjuhundra året i det att han sade:

- Hör mina ord min son Set. När guden hade skapat mig av jorden tillika med Eva din moder levde jag med henne i en härlighet som hon hade sett i eonen som vi blivit till från. Hon undervisade mig ett kunskapens ord, den evige gudens. Och vi samlade de stora eviga änglarna ty vi var högre än guden som hade skapat oss och makterna som var med honom, dessa som vi inte kände.

Då bestämde oss guden i vrede, eonernas förste och makterna. Då blev vi två eoner och härligheten i våra hjärtan lämnade oss, mig och din moder Eva, tillika med kunskapen som andats i oss. Och den flydde från oss. Den gick in i stora.....stort släkte.....som inte blivit till från denna eon, som vi blivit till från, jag tillika med Eva din moder. Utan det (släktet) gick in i stora eoners säd. Därför har jag själv kallat dig vid den där mannens namn som är det stora släktets säd eller snarare är från honom. Efter de där dagarna avlägsnade sig den sanne gudens eviga kunskap, bort från mig och din moder Eva. Sedan den där tiden lärde vi oss döda saker som människor. Då kände vi igen guden som hade skapat oss. Ty vi var inte främlingar till hans makt. Och vi tjänade honom i fruktan och slaveri.

I Adamsapokalypsen är det alltså kvinnan, Eva, som har den sanna kunskapen i begynnelsen och som undervisar mannen om den evige gudens gnosis. När skaparguden upptäcker att människorna har en kunskap som inte är hans dömer han dem i vrede, dvs. bestämmer att de skall dö. Dessutom förlorar människorna sin inbördes enhet genom att de förlorar kunskapen. Hädanefter får Adam och Eva tjäna skaparguden Sakla i fruktan och slaveri. Redan i textens inledning är världens uppdelning i det materiellt onda och andligt goda tydlig. Mellan skaparguden Sakla och Ljuset råder en oförsonlig motsättning.

2. De tre männen visar sig för Adam

Och efter detta var vi i våra hjärtans mörker. Och jag sov i mitt hjärtas tanke. Jag såg nämligen tre män inför mig vars like jag inte kunde känna eftersom de inte var från gudens makter, han som hade skapat oss. De passerade..... ochmännen.....i det att de sade till mig:

- Adam, stå upp från dödens sömn och hör om den där mannens eon och säd som livet kommit till, som kom från dig och från Eva din hustru.

Då jag hört dessa ord från de där stora männen, som stod framför mig, då suckade jag och Eva i våra hjärtan. Och herren, guden som hade skapat oss stod inför oss. Han sade till oss:

- Adam, varför suckade ni i era hjärtan? Vet ni inte att jag är guden som har skapat er? Och att jag andades in i er en livets ande i en levande själ.

Då kom ett mörker över våra ögon. Då skapade guden som hade skapat oss en son från sig och Eva din moder.....annan..... i.....i min.....s tanke kände jag ett sött begär efter din moder. Då fördärvades vår eviga kunskaps kraft i oss och svaghet förföljde oss. Därför förkortades våra livsdagar. Ty jag erfor att jag hamnat under dödens makt.

Efter att ha förlorat det inre ljuset, gnosis, levde Adam och Eva i mörker. Det är nu som de tre männen uppenbarar sig för Adam i sömnen och talar till honom om en man i en annan eon, en annan värld, som livet kommit till. Återigen träder skaparguden in och gör dem blinda för vad de sett i uppenbarelsen. Dessutom skapar skaparguden en son till sig och Eva. Adam fick dessutom begär efter Eva, något han tydligen inte känt då de hade gnosis. Människorna blev svaga och deras liv förkortades eftersom de hamnat under skapargudens makt, dvs. dödens makt.

3. De tre männens uppenbarelse

Nu min son Set, skall jag visa dig det som uppenbarades av de där männen som jag först såg inför mig efter att jag fullbordat detta släktets tider och släktets år blivit fullbordade. Då.....slav.....

Adam ger sin son Set den kunskap, gnosis, som de tre männen uppenbarat för honom. Tyvärr är den följande sidan i texten blank varför vi inte vet hur den okände författaren beskrev denna livsviktiga kunskap. Den kunskap som från begynnelsen enbart

funnits hos Eva och som Eva givit vidare till Adam går nu vidare till Set och sedan som vi skall se till hans efterkommande.

II. Flodberättelsen

1. Floden kommer, men några med kunskapens ljus räddas

Ty den allhärskande gudens regnvatten skall hällas ut för att förinta allt kött som hör till den allhärskande guden, för att förinta allt kött från jorden genom detta som det söker efter, med dessa från människornas säd som kunskapens liv förmedlats till, detta som kom från mig och Eva din moder. Ty de var främlingar till honom. Efter detta skall stora änglar komma på höga moln. De skall ta de där människorna till platsen som livets ande är på.....härlighet.....den där.....kom från himmelen till jorden.

Då skall hela mängden av köttet bli kvar i vattnen. Då skall guden vila från sin vrede och han skall kasta sin makt över vattnen. Och han skall ge makt åt sina söner tillika med deras hustrur genom lådan, tillika med boskapsdjuren som han tyckte om, tillika med himmelens fåglar som han uppkallat och släppt fria på jorden. Och guden skall säga till Noa, som släktena skall kalla Deukalion:

- Se, jag har skyddat dig i lådan tillika med din hustru och era söner och deras hustrur och deras boskapsdjur och himmelens fåglar som du har uppkallat och släppt fria på jorden..... Därför skall jag ge jorden till dig, dig tillika med dina söner. På ett konungsligt sätt skall du utöva kungamakt över den, du tillika med dina söner. Och inte någon av människornas säd som inte skall träda inför mig i en annan härlighet skall komma från dig.

Då skall de bli som det stora ljusets moln. De där människorna skall komma, dessa som kastats ut från de stora eonernas och änglarnas kunskap. De skall träda fram inför Noa och eonerna. Och guden skall säga till Noa:

- Varför har du vänt dig från det som jag sagt till dig? Du har skapat ett annat släkte för att vanära min makt. Då skall Noa säga:

- Jag skall vittna inför din underarm att dessa människors släkte inte blivit till genom mig, inte heller genom mina söner.....

Eftersom Adams son Set och hans efterföljare har kunskapen om ljuset beslutar skaparguden att utplåna alla människor på jorden utom Noa och hans familj. Därigenom skulle skaparguden Sakla bli ensam härskare, ingen skulle känna till något om det sanna livet. Men när floden kommer, kommer också änglar och räddar några med gnosis till en plats där livets ande är. I övrigt dör alla utom Noa som skaparguden nu tror är den ende överlevande. Till Noa och hans släkt ger nu skaparguden all makt på jorden, men de med gnosis kommer till Noa och skaparguden anklagar då Noa för att ha skapat ett annat släkte. Noa bedyrar inför skaparguden att han inte vänt sig bort från honom och att han inte vet varifrån de med ljuset kommit.

2. De med kunskap får en helig boplats medan Noa delar jorden mellan sina söner

.....kunskapen. Och.....han skall ta de där människorna in i deras land som är värdigt, han skall bygga en helig boplats åt dem. Och de skall kallas vid det där namnet och de skall vara där sexhundra år i oförstörbarhetens kunskap. Och det stora ljusets änglar skall vara där. Inte något avskryvart verk skall bo i deras hjärtan, endast gudens kunskap.

Då skall Noa dela ut hela jorden mellan sina söner Ham och Jafet och Sem. Han skall säga till dem:

- Se jag har delat jorden mellan er, men tjäna honom i fruktan och slaveri alla era livsdagar. Låt inte er säd vändas bort från den allhärskande gudens ansikte.....jag och er.....Noas son:.....säd skall göras behagfull inför dig och inför din makt. Försegla den med din hand som är stark i fruktan och bud, för att all säden som kom från mig inte skall vända bort från dig tillika med den allsmäktige guden utan tjäna i ödmjukhet och deras kunskaps fruktan.

Då skall andra från Ham och Jafets säd gå, nämligen fyra hundra tusen människor. De skall gå in i ett annat land och de skall slå sig ner med de där människorna som blev till från den stora eviga kunskapen, för att deras makts skugga skall skydda dem som slagit sig ner med dem från varje dålig sak tillika med vart begär som är orent. Då skall Ham och Jafets säd göra tolv riken. Och deras andra säd skall gå in i ett annat folks rike. Då skall.....råda.....eoner till.....som är död av de stora odödligas eoner.

De med gnosis får här en plats att leva på och Noa delar jorden mellan sina söner Ham, jafet och Sem. En del av Ham och Jafets ättlingar flyttar emellertid till dem som har gnosis och grundar tolv riken.

3. Skaparguden Sakla anklagas av människorna och försöker förgöra dem med kunskap

Och de skall gå till Sakla, sin gud. De skall gå in bland makterna, anklaga de stora människorna, dessa som är i sin härlighet. De skall säga till Sakla:

- Vilken är dessa människors makt som stod inför dig, dessa som togs från Ham och Jafets säd, som skall utgöra fyra hundra människor. De har tagits emot i en annan eon som de blivit till från. Och de har omvänt hela din makts härlighet, tillika med din hands rike. Ty Noas säd har genom hans son gjort all din vilja tillika med alla makterna i eonerna som din makt regerar över. De där människorna tillika med dem som slagit sig ner i deras härlighet, har inte gjort som du velat. Utan de har gett sig iväg från hela ditt folk.

Då skall eonernas gud ge åt dem, dessa som tjänar honom.....de skall komma över det där landet, detta som de stora människorna skall bo i, dessa som inte har blivit befläckade, som inte heller skall bli befläckade av något begär. Ty deras själ blev inte till genom en befläckt hand, utan blev till från en evig ängels stora budord. Då skall eld och svavel och asfalt kastas över de där människorna. Och eld och dimma skall komma över de där eonerna. Ljusbringarnas makters ögon skall göras mörka, eonerna skall inte se med dem i de där dagarna. Och stora ljusmoln skall komma ner, andra ljusmoln från de stora eonerna skall komma ner över dem. Abrasax och Sablo och Gamaliel skall komma ner. De skall bringa de där människorna ut från elden och vreden, de skall ta dem bortom eonerna och makternas förste, de skall ta dem från.....liv.....de skall ta dem.....eonerna.....de storas boplats.....där, tillika med de heliga änglarna och eonerna. Människorna skall bli lika de där människorna ty de är inte främlingar till dem, utan de verkar i den oförstörbara säden.

Människorna utan gnosis anklagar nu sin gud och frågar var de med gnosis fått sin makt ifrån. Trots att de inte gjort som skaparguden velat så lever de i en härlighet som de utan gnosis inte känner. Då försöker skaparguden Sakla förgöra dem som lever i ljuset med asfalt och svavel. Abrasax, Sablo och Gamaliel, ljusbringarnas tjänare, räddar emellertid dem som lever i ljuset från undergången till en helig boplats, ett slags kloster. Där blir dessa människor änglalika.

III. Ljusbringaren kommer

1. Ljusbringaren kommer för att rädda människorna från skaparguden, men hans kött straffas av skaparguden

Åter, för tredje gången, skall kunskapens ljusbringare passera i en stor härlighet för att lämna till Noas säd och Ham och Jafets söner, för att lämna till den frukt bärande träd. Och han skall rädda deras själar från dödens dagar. Ty allt skapat som blivit till från jorden som är död skall bli under dödens makt. Men de som i sina hjärtan tänker på den evige gudens kunskap, de skall inte förstöras, ty de har inte mottagit ande från detta rike enbart utan de har mottagit från en.....de eviga änglarnasljusbringare.....skall komma över.....som är död.....Sets. Han skall göra tecken och under för att ge vanära åt makterna och deras härskare.

Då skall makternas gud bli oroad i det att han säger:

- Vilken är mannens makt som är större än vår?

Då skall en stor vrede stå upp mot den där mannen. Och härligheten skall ge sig iväg, den skall bo i hus som är heliga, dessa som den valt åt sig. Och makterna skall inte se den med sina ögon, inte heller skall de se den andra ljusbringaren. Då skall de straffa mannens kött som anden som är helig kommit över. Då skall makternas änglar och hela släkte rådfråga namnet i sin förvillelse i det att de säger:

- Var kom det från? Eller var kom falskhetens ord från, dessa som alla makterna inte kunde finna?

Ljusbringaren kommer till jorden för att rädda alla människors själar från skapargudens slaveri och från döden. Han gör tecken och under vilket leder till att skaparguden blir oroad och straffar ljusbringarens kött medan hans ande är oåtkomlig. Återigen flyr de med gnosis till heliga hus. Nu frågar alla var ljusbringaren kom från och vad för slags makt han har.

2. Hymnen med rikenas svar var ljusbringaren kom från

Nu säger det första riket om honom
att han blivit till från.....
.....till himmelen, nämligen en ande
han närdes i himlarna

han mottog dennes härlighet och makt
han kom till sin moders sköte
och på detta vis kom han över vattnet

det andra riket säger om honom
att han blivit till från en stor profet
och en fågel kom
den tog barnet som fötts
den tog honom till ett högt berg
och han närdes av himmelens fågel
en ängel kom där
den sade till honom: stå upp
guden har givit härlighet till dig
han mottog härlighet och styrka
och på detta vis kom han över vattnet

det tredje riket säger om honom
att han blivit till från en jungfrus moderliv
han avvisades från sin stad, han och hans moder
han togs till en öde plats
han närdes där
han kom, han mottog härlighet och makt
och på detta vis kom han över vattnet

det fjärde riket säger om honom
att han blivit till från en jungfru.....
Solomon sökte efter henne
han tillika med Phersalo och Sael och hans arméer som
sänts ut
Solomon själv sände ut sin armé av demoner
för att söka efter jungfrun
och de fann inte den som de sökte efter
utan jungfrun som givits åt dem
hennes som de tagit med sig tog Solomon
jungfrun blev havande
hon födde barnet på den där platsen
hon närde honom vid öknens gränsmärke
när han närts mottog han härlighet och makt

från säden som han blivit till av
och på detta vis kom han över vattnet

det femte riket säger om honom
att han blivit till från en himmelens droppe
han kastades i havet
djupet tog emot honom
födde honom, tog honom till himmelen
han mottog härlighet och makt
och på detta vis kom han över vattnet

det sjätte riket säger
att en.....ner till eonen som är nere för att samla
blommor
hon blev havande av sitt begär efter blommorna
hon födde honom på den där platsen
blomsterpraktens änglar närde honom
han mottog härlighet på den där platsen tillika med makt
och på detta vis kom han över vattnet

det sjunde riket säger om honom
att han är en droppe, den som kom från himmelen till
jorden
drakar tog honom ner i hålor
han blev ett barn, en ande kom över honom
tog honom till höjden, till den där platsen som droppen
blivit till från
han mottog härlighet och makt på den där platsen
och på detta vis kom han över vattnet

det åttonde riket säger om honom
att ett moln kom över jorden
det omgav en klippa
han blev till från den
änglarna som var över molnet närde honom
han mottog härlighet och makt på den där platsen
och på detta vis kom han över vattnet

det nionde riket säger om honom
att från de nio periderna frånskildes en
hon kom till ett högt berg
hon var en tid där
så att hon fick begär efter sig själv
för att bli man-kvinna
hon fullborade sitt begär
blev havande av sitt begär
han föddes, änglarna närde honom
dessa som var över begäret
han mottog härlighet och makt på den där platsen
och på detta vis kom han över vattnet

det tionde riket säger om honom
att hans gud älskade ett moln av begär
han frambringade honom i sin hand
och han kastade ut till molnet nära honom
av droppen och han föddes
han mottog härlighet och makt på den där platsen
och på detta vis kom han över vattnet

det elfte riket säger
att fadern begärde sin egen dotter
hon själv blev havande av sin fader
hon kastade.....grav
.....ut i öknen
ängeln närde honom på den där platsen
och på detta vis kom han över vattnet

det tolfte riket säger om honom
att han blivit till från två ljusbringare
han närdes där
han mottog härlighet och makt
och på detta vis kom han över vattnet

det trettonde riket säger om honom
att varje födsel av deras härskare är ett ord

och detta ord mottog ett uppdrag på den där platsen
han mottog härlighet och makt
och på detta vis kom han över vattnet
för att föra samman dessa makters begär

men släktet utan kung över sig säger
att guden valde honom bland alla eoner
han gjorde att en kunskap
den sanna obefläckades
blev till i hans hjärta
han sade att han kom
från en främmande atmosfär
från en stor eon
nämligen den store ljusbringarens
och han gjorde att de där människornas släkte lyste
dessa som han valt åt sig för att de skulle lysa på hela
eonen

I hymnisk form har vi här sett författaren ge fjorton svar på frågan var ljusbringaren kom från. Var strof avslutas med: "och på detta vis kom han över vattnet". Detta är en dopformulering. Genom att passera de fjorton eonerna, de fjorton sfärerna, som hymnen beskriver får människan större och större delaktighet i ljuset, i den gnosis som är Adamsapoklypsen, dvs. Adams uppenbarelse.

3. Människorna gör motstånd mot skaparguden och skriker ut sin klagan

Då skall säden göra motstånd mot makten, dessa som skall mottaga hans namn på vattnet och föra samman dem alla. Och ett mörkt moln skall komma över dem. Då skall folken ropa med stark röst i det att de säger:

- Välsignad är de där människornas själ ty de kände guden med sanningens kunskap. De skall leva till eonernas eoner, ty de har inte fördärvats i sitt begär tillika med änglarna. Inte heller har de fullbordat makternas verk. Utan de har stått inför honom i gudens kunskap såsom ljus som kom från eld och blod. Men vi har gjort varje verk i makternas hjärtlöshet. Vi har prisat våra verks överträdelse. Vi har ropat mot sanningens gud för att alla hans verk är eviga. Dessa är mot vår ande. Ty vi har nu erfarit att våra själar skall dö i en död.

När hymnen är sjungen och människorna mottagit det livgivande vattnet inser de att de blivit vilseförda av skaparguden och skriker ut sin klagan.

4. En röst talar

Då kom en röst till dem i det att den sade:

- Micheu och Michar och Mnesinous, dessa som är över badet som är heligt och vattnet som är liv, varför ropade ni mot guden som är liv med laglösa röster och tungor som är utan lag, och själar fulla av blod och orena verk. Ni är fulla av verk som inte är av sanningen. Utan era vägar är fulla av glädje och fröjd. Ni har befläckt livets vatten, ni har dragit det in i makternas vilja, dessa som ni givits åt för att tjäna. Och er tanke är inte lik de där människornas som ni förföljer.....begär. Deras frukt ruttar inte. Utan de skall bli kända till de stora eonerna, ty orden av eonernas gud som de vaktat var inte nedlagda i boken, inte heller var de skrivna. Utan änglalika skall bringa dem vidare, dessa som hela människosläktet skall vara okunniga om. Ty de skall vara på ett högt berg, på en sanningens klippa. Däför skall dessa ges namnet: Det oförstörbaras och sanningens ord, för dem som känner den evige guden i kunskapens vishet och eviga änglars lära. Han vet allting.

Här kommer en röst till de klagande människorna och förklarar att de med gnosis som i alla tider förföljts av skaparguden och hans anhang i själva verket vaktat och bevarat Ord från eonernas gud, Ljuset, som inte varit nedskrivna någonstans. Dessa Ord tas till ett högt berg och ges namnet: "Det oförstörbaras och sanningens ord".

4. Avslutning, detta är uppenbarelsen, badet som är heligt

Dessa är uppenbarelserna
 som Adam visade för sin son Set
 och hans son undervisade sin säd om dem
 detta är kunskapen
 Adams fördolda
 som han gav till Set
 som är badet som är heligt
 för dem som känner den eviga kunskapen
 genom de ordfödda

ofördärvade ljusbringarna
som kom från den heliga säden
Jesseus, Mazareus, Jessedekeus
vattnet som är liv

Adams uppenbarelse

Avslutningen är Adamsapokalypsens höjdpunkt. Där sägs rent ut att Adamsapokalypsen är den kunskap som Adam gav sin Set och att denna kunskap är "badet som är heligt", dvs. det gnostiska dopet genom vilket människan kan bli fri från skaparguden och det jordiska som binder henne vid honom. Genom detta vatten, moder Evas vatten eftersom hon är detta vattens källa, blir människan född på nytt. Genom dopet blir hennes själ återigen förenad med ljusets gud. Detta är möjligt genom ljusbringarens verk, den ordfödde.

Ordförklaringar

Abrasax: En av ljusbringarnas tjänare.

Badet som är heligt: Det gnostiska dopet som knappast kan ha varit ett enda utan man genomgick ett dop för var eon man passerade på väg mot det stora ljuset, alla gnostikers ursprung.

Boplats: Det koptiska ordet är detsamma som används om koptiska kloster och Adamsapokalypsen synes förutsätta gnostiska bosättningar ute i den egyptiska öknen, dvs. oerhört tidiga icke-ortodoxa kloster.

Deukalion: Ett grekiskt namn som närmast kan översättas "kalla på vatten".

Eon: Eon är först och främst ett rumsligt begrepp och ett tidsbegrepp. Detta begrepp används i Adamsapokalypsen för att beskriva människans ursprung och mål samt vägen genom olika stadier, eoner, på väg till ljuset bort från jorden och allt begär.

Gamaliel: En av ljusbringarnas tjänare.

Jessedekeus: Odödlig ande.

Jesseus: Odödlig ande.

Komma över vattnet: Doputtryck genom vilket människan får högre och högre kunskap, gnosis, om sitt sanna väsen.

Kunskap: Det grekiska gnosis. Ett av textens viktigaste ord samtidigt som det är ytterst svårfångat. Gnosis är obeskrivlig och omistlig. I Adamsapokalypsen står gnosis i direkt motsats till allt slags begär och kan sägas vara icke-begär, tomhet, en slags mystisk erfarenhet av alltings enhet och icke-existens.

Ljusbringare: Väsen som bringar ljuset från ljusets gud till människorna. Alltså en slags frälsargestalt vars kött straffas av skaparguden, men vars ande är oåtkomlig för Saklas makt

Mazareus: Odödlig ande.

Michar: Andeväsen som förknippas med det livgivande vattnet, men som har en negativ funktion. Michar har tillsammans med Micheu och Mnesinous befläckt livets vatten.

Micheu: Se Michar.

Mnesinous: Se Michar.

Perider: De nio muserna.

Sablo: En av ljusbringarnas tjänare.

Sakla: Skaparguden som skapat det materiella och som regerar över jorden och med hjälp av sina makter. Sakla förföljer ljusets barn, gnostikerna och söker förgöra ljusbringaren.

Set: Adams son till vilken Adam förmedlat den livsviktiga kunskapen som han mottagit från Eva. Denna kunskap är Adamsapokalypsen. Set har sedan förmedlat den hemliga kunskapen till sin säd. Set kan sägas vara en personifikation av dem som har gnosis, av dem som mottagit badet som är heligt och som därmed har del i honom.

Kommentar till Adamsapokalypsen

Enligt Adamsapokalypsen är de som är bärare av gnosis Sets säd. Man kan tom sätta likhetstecken mellan säden, släktet, namnet och Set. Namnet och gnosis tas emot genom "badet som är heligt", dvs. det gnostiska dopet. Adamsapokalypsen hör alltså intimt samman med en gnostisk dopkult om vilken vi inte vet mycket. Att texten skulle upplysa människan enbart genom läsning av texten är föga sannolikt. Förmedlingen av gnosis har varit rituell vilket f.ö. är ett ytterst egyptiskt sätt att förmedla kunskap. En kandidat leds genom det drama som Adamsapokalypsen beskriver fram till den centrala frågan: Var kom ljusbringaren från? Genom hymnens svar och de fjorton dopen förs kandidaten närmare och närmare Ljuset, sanningen, gnosis. Slutligen blir han en av de utvalda och blir fri från allt jordiskt begär, han blir munk i ordets sanna bemärkelse, dvs. ett, ett med allts ursprung och mål, eonernas gud, det stora Ljuset. Detta är Adamsapokalypsen och den tro, den gnostiska tro som fördömdes av de första kristna kyrkomötena vilket i sin tur ledde till förstörelse av den gnostiska litteraturen och förföljelse av alla gnostiker och gnostiska tankar. Så har det varit genom årtusendena fram till våra dagar. Av en händelse blev gnostikernas skrifter återigen tillgängliga genom fynden 1945 i en grotta nära Nag hammadi invid Nilen.

Gnostikerna förhöll sig mycket fritt till de mytologier som förekommer i deras texter. Om vi bortser från den mytologi som använts i Adamsapokalypsen för att förklara det utsägliga så är det inte svårt att se att gnosticismen har överlevt årtusende av förföljelse från kyrkor och islam. Föreställningar om en fördold kunskap om människans enhet med Ljuset som traderats från Urmodern genom historien och som skall segra vid tidens slut finner vi såväl inom shia, sufismen som den kristna och judiska mystiken.

Åskan är en genuint gnostisk text, men till sin stil helt annorlunda än Adamsapokalypsen. Den gnosis vi mötte i Adamsapokalypsen uppenbarar sig här själv som en feminin personifikation i "Jag är" form. Denna presentationsform är ytterst vanlig i fornegyptiska tempeldekorationer genom vilka guden presenterar, uppenbarar sig. Denna presentationsform hör i den fornegyptiska religionen definitivt hemma i kulten, det är helt enkelt ett kultiskt sätt att presentera guden. Just detta kultiska presentationsätt använder sig åsktexten av vilket tyder på att även denna text hör hemma i någon form av gnostisk kult. Den skulle alltså inte vara upplysande i sig utan först när den beledsagar kulten. Åsktexten är heller inte den enda av Nag Hammadi texterna som använder denna proklamationsform. Den förekommer även upprepade gånger i "Tregestaltade Protennoia" och enligt docent Bo Frids ytterligt sannolika rekonstruktion av inledningen inleds tom. texten med "Jag är protennoia, tanken som är i det upphöjda ljuset". Gnosis, kunskapen talar liksom den gör i Åskan. Kunskapen, ljuset, som är livets yttersta mål enligt gnostikerna.

Åskan: Fullkomligt förstånd

Jag sändes ut från makten och jag kom till dessa som tänker på mig. Och de fann mig bland dessa som söker efter mig. Se på mig ni som tänker på mig och hör mig ni lyssnare. Ni som väntar på mig mottag mig hos er och driv mig inte bort från era ögon. Gör inte så att er röst och er hörsel hatar mig. Gör er inte okunniga om mig någonstans eller i någon annan tid. Vaka. Gör er inte okunniga om mig ty

Jag är den första och den sista.

Jag är den som är ärad och den som är sårad.

Jag är horan och den aktade.

Jag är hustrun och jungfrun.

Jag är modern och dottern.

Jag är min moders lemmar.

Jag är min ofruktsamhet och talrika är hennes söner.

Jag är den vars äktenskap är talrika och jag har inte tagit mig make.

Jag är livmodern och den som inte bär.

Jag är min smärtas tröst.

Jag är bruden och brudgummen och min man är den som erövrade mig.

Jag är min faders moder och min makes syster och han är min framburne.

Jag är slav till den som gjort mig.

Jag är min framburnes herre, men han är den som frambar mig före tiden på en födelsedag och han är min framburne i tiden. Och min kraft är från honom.

Jag är hans makts stav i hans ungdom och han är min ålderdoms käpp och det som han vill det sker med mig.

Jag är tystnaden som inte går att nå och tanken vars tankeverksamhet är talrik.

Jag är rösten vars ljud är talrikt och ordet vars frambringande är talrikt.

Jag är mitt namns ord.

Varför älskar ni mig, ni som hatar mig och hatar dessa som älskar mig. Ni som förnekar mig kom överens med mig. Och ni som kommit överens med mig, förneka mig. Ni som talar sanning om mig, tala lögn om mig och ni som talar lögn om mig talar sanning om mig. Ni som känner mig var okunniga om mig och ni som inte känner mig, ni må känna mig. Ty

Jag är kunskapen och okunnigheten.

Jag är skammen och frispråkigheten.

Jag är skamlös och jag är klandervärd.

Jag är styrka och jag är fruktan.

Jag är kriget och freden, ge sinnet till mig.

Jag är den som är vanärad och den stora, ge sinnet till min fattigdom och min rikedom.

Visa inte högmod mot mig när jag är utslängd på jorden och ni skall finna mig bland dem som kommer. Gå inte heller och se på mig i gödselstacken, låt mig inte heller vara utslängd. Och ni skall finna mig i rikena. Se inte heller på mig när jag är utslängd bland dessa som är vanärade. Skratta inte heller åt mig på de minsta platserna. Kasta inte heller ner mig till dessa som dräper i stränghet. Men jag,

jag är barmhärtighet och jag är hjärtlöshet.

Vaka. Hata inte min lydnad och älska inte min självkontroll i min svaghet. Gör er inte utblottade gentemot mig och frukta inte min makt. Ty varför föraktar ni min skräck och förbannar min stolthet. Men

jag är den som är i all skräck och hårdheten i darrningen.

Jag är den som är svag och jag är frisk på en behaglig plats.

Jag är hjärtlös och jag är vis.

Varför hatade ni mig i ert råd. Ty jag skall hålla mun bland dessa som håller mun och jag skall visa mig och jag skall tala.

Nu, varför hatade ni greker mig? För att jag är barbar bland barbarerna?
Ty

jag är grekernas visdom och barbarernas kunskap.

Jag är grekernas och barbarernas rätt.

Jag är den vars like är talrik i Egypten och den som inte har någon like bland barbarerna.

Jag är den som hatats på varje plats och den som älskats på varje plats.

Jag är den som de kallar Livet och den som ni kallat Döden.

Jag är den som de kallar Lagen och ni kallat Laglösheten.

Jag är den som ni förföljt och den som ni gripit efter.

Jag är den som ni skingrat och den som ni samlat ihop.

Jag är den som ni skämts inför och ni gjort skamlöshet inför.

Jag är den som inte gör fester och den vars fester är talrika.

Jag, jag är gudlös och jag är den vars gud är talrik.

Jag är den ni tänkt på och den ni vanärat.

Jag är utan lärdom och de tar lärdom från mig.

Jag är den som ni vanärat och ni tänker på mig.

Jag är den som ni gömt er för och den som ni visar er för.

Men om ni gömmer er skall jag själv visa mig. Ty när ni visar er, skall jag själv gömma mig för er. De som.....genom den.....i hjärtlöshet.....ta mig till förståelse genom förödmjukelse. Och ta mig till er genom förståelse och förödmjukelse. Ta med mig till er från fula och krossade platser. Och röva från dessa som är goda om ock i fulhet. Ta mig med till er från skam i skamlöshet och från skamlöshet och skam. Klandra mina lemmar i er och överlämna er väg till mig ni som känner mig och ni som känner mina lemmar. Utse de stora bland de första små skapelserna. Överlämna er väg till barndomen och hata den inte ty den är liten och liten. Tillbakavisa inte heller storheter i delar från litenheter ty litenheter erfar från storheter. Varför förbannar ni mig och ärar mig. Ni

har sårat och ni har förbarmat. Lösgör mig inte från de första som ni lärt känna. Avvisa inte heller någon och tillbakavisa inte heller någon från..... tillbakavisar er och lär inte känna honom.....Det som är mitt.....Jag känner de första och de som är efter de känner mig. Men

jag är förnuftetoch.....s vilan.

Jag är mitt sökandes kunskap och finlandet för dem som söker efter mig och budet för dem som frågar efter mig och makternas makt i änglarnas kunskap som sänts med mitt ord och gudar bland gud från mitt råd och av varje mans ande som är med mig och kvinnas (ande) som är med mig.

Jag är den som är ärad och den som är prisad och den som föraktas i förakt.

Jag är freden och kriget blir till genom mig. Och jag är främling och medborgare.

Jag är substansen och den som inte är substans. De som är från min substans de är okunniga om mig och de som är i min substans är de som känner mig. De som är nära mig de är okunniga om mig och de som är långt borta från mig är de som lärt känna mig. På dagen som jag är nära er är ni fjärran från mig. Och på dagen som jag är fjärran från er är jag nära er.

Jag äri hjärtat.

Jag är..... s natur.

Jag är.....andarnas skapelses.....s själarnas krav.

Jag är ägandet och icke ägandet.

Jag är föreningen tillika med lösgörandet.

Jag är bosättandet och jag är uppbrottet.

Jag är stoftet och de kommer upp till mig.

Jag är rättsskipningen tillika med frisläppandet.

Jag, jag är syndfri, syndens djup är från mig.

Jag är synligt begär och hjärtats självbehärskning är i mig.

Jag är hörseln som mottager av alla tillika med ordet som inte går att äga.

Jag är en idiot som inte talar och talrika är mina många ord.

Hör mig i älskvärdhet och mottag min lära i hårdhet.

Jag är den som låter skrika ut och de avvisar mig från jordens ansikte.
Jag som förbereder vassen tillika med mitt inre förnuft.

Jag är mitt namns kunskap och den som skriker ut och jag som lyssnar.
Jag visar mig och.....går imitt.....s sigill.....

Jag är.....försvarstalet.

Jag är den som kallas sanningen och använder våld.

Ni ärar mig.....och ni viskar om mig. Ni som är segrande mot dem,
döm dem innan de dömer er ty domen tillika med hänsynstagandet är i er.
Om de fördömer er genom denne, vem är den som kommer att befria er.
Eller om de befriar er genom honom, vem är den som kommer att hålla
er kvar. Ty det som är er insida är det som är er utsida och det som
formar utsidan av er är han som formade er insida. Och det som ni ser på
er utsida är det som ni ser på er insida. Det visar sig och det är era
kläder. Hör mig lyssnare och mottag mina ord ni som känner mig.

Jag är hörande som mottar varje sak.

Jag är ordet som inte kan ägas.

Jag är röstens namn och namnets röst.

Jag är skriftens tecken och det som visar sig av definitionen.

Och jag.....ljuset.....och.....lyssnarna.....till er.....storas
makter och.....skall inte flytta namnet.....den som skapade mig.
Men jag skall säga hans namn. Se nu på hans ord tillika med all skrift som
fullbordats. Ge nu akt lyssnare och också ni änglar och ni som sänts ut
och andarna som uppstått från de döda. Ty

jag är den enda som är och jag har inte någon som skall döma mig.

Ty många är formerna som är söta, de som är i talrika synder och
maktlöshet och patos som är förnedrat och nöje till tiden som äger dem
tills de nyktrar till och tills de flyr till sitt viloläger. Och de skall hitta
mig på den där platsen där de skall leva. Och de skall inte dö igen.

Kommentar till Åskan

Gnosis har talat och sagt vem hon är, men har vi blivit så mycket klokare? Texten är
ytterst dunkel, men så mycket kan ändå sägas att gnosis är allt och intet och det enda som
är. Så långt ligger Åskans gnosisbegrepp helt i linje med Adamsapokalypsens, men vem
är hon då, Åskan, det Fullkomliga Förnuftet som uppenbarar att hon är allt och intet och
den enda som egentligen är. Det kan bara bli spekulationer, men det är alltså frågan om en
kvinna liksom det var Eva som i Adamsapokalypsen var den första bäraren av gnosis.
Proklamationsformen för tankarna till den sk. Isisaretalogin där den egyptiska gudinnan
Isis säger om sig själv:

"Jag är Isis, alla länders härskarinna.

Jag är Kronos äldsta dotter.

Jag är hustru och syster till konung Osiris.

Jag är den som fann frukten åt människorna.

Jag är moder till konung Horus."

Liknande "identifikationsutsagor" återfinns vi på Isistemplet på ön Philae i Övre
Egypten. Tex. på det sk. födelsehusets utsida:

"Jag är den stora gudsmo- dern, födelsehusets drottning.

Jag är den ärevördiga och mäktiga, Philaes drottning.

Jag är enligt sed härskarinna, på den rena öns spets.

Jag är den stora solgudinnan, på himmelens fyra delar.

Jag är kungahustrun, Osirismajestätets första.

Jag är Horus kungamoder, den starke tjuren".

Om vi går tillbaka till åsktexten så finner vi likartade texter vilket naturligtvis inte bevisar att det i själva verket är gudinnan Isis som talar:

"Jag är den första och den sista.

Jag är den som är ärad och den som är sårad.

Jag är horan och den aktade.

Jag är hustrun och jungfrun.

Jag är modern och dottern.

Jag är min moders lemmar.

Jag är min ofruktsamhet och talrika hennes söner.

Jag är den vars äktenskap är talrika och jag har inte tagit mig make.

Jag är livmodern och den som inte bär.

Jag är min smärtas tröst.

Jag är bruden och brudgummen och min man är den som erövrade mig.

Jag är min faders moder och min makes syster och han är min framburne.

Jag är slav till den som gjort mig.

Jag är min framburnes herre, men han är den som frambar mig före tiden på en födelsedag och han är min framburne i tiden. Och min kraft är från honom.

Jag är hans makts stav i hans ungdom och han är min ålderdoms käpp och det som han vill det sker med mig.

Jag är tystnaden som inte går att nå och tanken vars tankeverksamhet är talrik.

Jag är rösten vars ljud är talrikt och ordet vars frambringande är talrikt.

Jag är mitt namns ord."

Med tanke på hur fritt gnostikerna hämtade mytologiskt material från alla möjliga håll som vi sett i Adamsapokalypsen skulle det kunna vara Isis som talar, men säkert är det inte. Om så är fallet har hon här lyfts över modersrollen och livgivandet till rent andliga sfärer bortom allt fattbart. Hon har blivit Åskan: Fullkomligt Förstånd. Hon har blivit gnosis, frånvaron av allt begär, den mystiska tomheten och tystnaden.

Inledning till Egypterevangeliet

Om Åskan till stil och mytologi skiljer sig från Adamsapokalypsen så finns det påtagliga likheter mellan Adamsapokalypsen och vår sista gnostiska text, Egypterevangeliet. Ändå kommer Egypterevangeliet med större anspråk. Adamsapokalypsen säger nämligen att eonernas gud inte lät skriva ned sitt ord medan Egypterevangeliet påstår att Set skrev ned orden i en bok som gömdes på Charaxioberget för att komma i dagen vid tidernas slut och uppenbaras för det heliga släktet, dvs. gnostikerna. Egypterevangeliet skulle alltså vara något som Adamsapokalypsen anser vara omöjligt att uttrycka med skrivna ord. Egypterevangeliet påstår sig vara skrivet av gud. Dessutom möter oss Jesus i Egypterevangeliet och man skulle kanske kunna säga att Adamsapokalypsen och Egypterevangeliet låter oss se en del av kristnandet av den gnostiska rörelsen. Adamsapokalypsen är nämligen säkert äldre än Egypterevangeliet. Låt oss alltså se vad gud skrev ned genom Set och som nu alltså uppenbaras i de yttersta tiderna enligt Egypterevangeliet självt.

Egypterevangeliet

Inledning: Tystnadens fader, det tysta ljuset föder ur sig fadern, modern och sonen. Detta osynliga mysterium IIIIIII HHHHHHHHH

Egyptiernas heliga bok, om den store osynlige anden, fadern vars namn är utsägbart, han som kom från fullkomlighetens upphöjdhed. Ljuset av ljuseonernas ljus, den tysta försynens ljus, tystnadens fader, det sanna ordets ljus, oförstörbarheternas ljus. Ljuset som tillika med slutet bryter fram från den fördolde, teckenlöse, tidlöse, oförkunnbare faderns ljuseoner. Eonernas eon, den självfödde, självfödd, självfödare, främling, den verkligt sanna eonen.

Tre makter kom från honom, från tystnaden som lever, dessa är fadern, modern och sonen. De kom från den oförstörbare fadern. Dessa kom från den okände faderns tystnad. Och från den där platsen kom Domedon Doxomedon, eonernas eon och var och en av deras makters ljus. Och på detta vis kom sonen från fjärde, modern från femte, fadern från sjätte. Han var utan berömmelse, denne som är okänd bland alla makterna, härligheterna och oförstörbarheterna.

hela fullhetens makt. Den store Kristus tredje manliga barn smordes då av den store osynlige anden, denne vars makt kallades: Ainon. Han prisade den store osynlige anden tillika med hans manliga jungfru Joel och tystnadens tysta tystnad och storheten.....

Fyra sidor saknas och Nag Hammadi Codex IV:2 som utgörs av en annan version av samma text är mycket fragmentarisk.

De oförstörbaras heliga moder föder Adamas, den första människan som har den gudomlige, självfödde i sig

från den där platsen, nämligen det stora ljusets dimma, kraften som lever, de oförstörbaras heliga moder, den stora kraften Mirotoe. Och hon födde denne vars namn jag benämner i det att jag säger: IEN IEN EA EA EA, tre gånger. Ty denne är Adamas, ljuset som lyser, det som är från människan, den första människan, den som allting blivit till i, genom honom har allting och utan honom har ingenting blivit till.

Den okände fadern kom, den ofattbare. Han kom från ovan till tillbakaskickandet av nöden. Det stora ordet, den gudomlige självfödde och den oförstörbara människan Adamas, blandades då med varandra. Ett människans ord blev till och människan blev till genom ett ord. Han prisade den osynlige, ofattbare, jungfrulige anden och den manliga jungfrun och det tredje manliga barnet, och den manliga jungfrun Joel och Esephech, härlighetens härskare, barnets barn och hans härlighets krona och den store Doxomedoneonen och tronerna som är i honom och makterna som omger honom, härligheterna och oförstörbarheterna och deras hela fullhet, som jag sade tidigare och den förändligade jorden, mottagaren av gud, platsen som det stora ljusets heliga människa mottar bild på, faderns människor, tystnadens tystnad, fadern och deras hela fullhet såsom jag sade tidigare. Det stora ordet prisade, den gudomlige självfödde och den oförstörbara människan Adamas. De frågade efter en kraft och en evig styrka, den självfödda fullhetens, de fyra eonernas, för genom dem skall det uppenbaras från, nämligen den osynliges härlighet och kraft, de heliga människornas fader, det stora ljuset, detta som kommer till världen, han som är nattens like. Den oförstörbara människan Adamas bad om en son från sig, för att han skall bli far åt släktet, som är orubbligt, oförstörbart, för att tystnaden och ljudet skall

uppenbara sig genom det. Och genom det skall eonen som är död stå upp, så att den må upplösas.

Ljusbringarna föds och Adamas son, den store Set

Och på detta vis kom det stora ljusets kraft från ovan, uppenbarelsen. Den födde de fyra ljusbringarna Harmozel, Oroiael, Davithe, Eleleth som är talrika och den store oförstörbare Set, sonen till den oförstörbara människan Adamas. Och på detta vis fullbordades det fullkomliga sjutalet, detta som är i förborgade mysterier. När det mottar härligheten utgör det elva ogdoader. Och fadern samtyckte, ljusbringarnas hela fullhet samtyckte. Deras gemål kom för fullkomningen av den gudomligt självföddes ogdoad. Det första ljusets nåd Armozel, det andra ljusets förnimmelse Oroiael, det tredje ljusets förstånd Davithe. Det fjärde ljusets medvetande Eleleth. Detta är den första ogdoaden av den gudomligt självfödde. Och fadern samtyckte, ljusets hela fullhet samtyckte, tjänarna kom, den förste, den store Gamaliel, den förste, det stora ljuset Harmozel, och den store Gabriel. Det andra stora ljuset Oroiael och den store Samlo, av det stora ljuset Davithe och den store Abrasax av det stora ljuset Eleleth och deras gemål kom genom faderns samtyckande vilja. Den stores minne, den förste Gamaliel. Den stores kärlek, den andre Gamaliel. Den tredjes fred, den store Samblo. Den stores eviga liv, den fjärde Abrasax. På detta vis fullbordades de fem ogdoaderna. En fullhet om fyrtio, en obeskrivbar makt. Det stora ordet, den självfödde, fullhetens ord av de fyra ljusen gav då pris åt den store osynlige anden, oanropbar, jungfrulig och den manliga jungfrun och den stora Doxomedoneonen och tronerna i dem och makterna som omger dem och härligheter och makter och makterna och det tredje manliga barnet och den manliga jungfrun Joel och Esephech, den som besitter härligheten, barnets barn och hans härlighets krona, hela fullheten och alla härligheter som är där, fullheterna som är utan gräns och de obenämnbare eonerna, för att de skall ge namn åt den fjärde fadern och det oförstörbara släktet och för att de skall kalla faderns säd: den store Sets säd.

När de fem ogdoaderna fullbordats kommer Kristus till de födda och de ofödda

Då satte sig alla saker i rörelse och skakningen tog tag i de oförstörbara. Då kom det tredje manliga barnet från ovan nedkastat till de ofödda och de självfödda och de som fötts i det födda. Storheten kom, den store Kristus hela storhet. Han befäste troner i härlighet, tiotusentals, oräkneliga i deras omgivande fyra eoner, tiotusentals, oräkneliga makter i härligheter och oförstörbarheter. Och på detta vis kom de. Och den oförstörbara andliga kyrkan blev talrik i den store, levande, självföddes fyra ljus, sanningens gud, prisande, sjungande, givande härlighet med en enda röst, i en skepnad, med en mun som inte vilar till fadern och modern och sonen och deras hela fullhet, på detta sätt som jag sade först. De fem sigillen som hör till de tiotusen och de som härskar över eonerna och de som bär härförarnas härlighet, åt dem gavs uppgiften att visa dem som är värdiga. Amen.

Då prisade den store Set, den oförstörbara människan Adamas son, den store osynlige, oanropbare, onämnbare, jungfrulige anden och den manliga jungfrun och det tredje manliga barnet och den manliga jungfrun Joel och Esephech som är härlighetens ägare och hans härlighets krona, barnets barn, och de stora Doxomedon eonerna och fullheten som jag sade först. Och han frågade efter sin säd. Då kom den från den där platsen, nämligen det stora ljusets stora kraft Plesithea, änglarnas moder, ljusens moder. Jungfrun som har de fyra brösten bringar frukten från Gomorra, källan, och Sodom som är källan Gomorras frukt, som är i henne. Hon kom genom den store Set. Då jublade den store Set över nåden som gavs åt honom av det oförstörbara barnet. Han tog sin säd från jungfrun med de fyra brösten, han ställde den med sig i den fjärde eonen, i det tredje stora ljuset Davithe. Efter fem tusen år sade det stora ljuset Eleleth: Må någon regera över kaoset tillika med underjorden. Och en dimma visade sig vars namn är trävisdom.....den blickade på kaosets delar. Hennes ansikte blev på detta vis.....i hennes sort.....blod. Och den store ängeln Gamaliel sade till den store Gabriel, den store ljusbringaren Oroiaels tjänare. Han sade: må änglarna komma för att regera över kaoset tillika med underjorden. Då blev dimman nöjd, den kom i två monader, var och en ljus.....tron som hon ställt uppe i dimman ovan.

Sakla färdigställer världen och säger sig vara den ende guden

Då såg den store ängeln Sakla den store demonen som är med honom, Nebruel. Och de blev jordens födande ande. De födde hjälpande änglar. Sakla sade till den store demonen Nebruel: Må det bli tolv eoner ieon kosmos.....Den store ängeln Sakla sade i den självföddes vilja: de skall.....sjutalets.....Och den store ängeln sade: gå iväg ni, var och en av er och regera över er värld. Var och en av dessa tolv änglar gick iväg. Den första ängeln är Athoth. Denne som det stora människosläktet kallar.....Den andre är Harmas som är eldens öga. Den tredje är Galia. Den fjärde är Jobel. Den femte är Adonaios som kallas Sabaoth. Den sjätte är Kain som det stora människosläktet kallar solen. Den sjunde är Abel. Den åttonde Akiressina. Den nione Jubel. Den tionde är Harmupiael. Den elfte är Archin.....Den tolfte är Belias. Dessa är de som är över underjorden tillika med kaos. Och efter färdigställandet av världen säger Sakla till sina änglar: Jag, jag är en avundsjuk gud och utan mig har inte något blivit till. Han litade på sin natur.

Då kom en röst i höjden som sade: Människan är till tillika med människans son, på grund av ikonens nedstigande från ovan som är lik sin röst i ikonens höjd som blickade ut genom ikonens blick från ovan. Den första skapelsen var formad. Dessa som på grund av omvändelse blev till mottog sin fullkomning och sin makt i faderns vilja och hans godkännande som godkände det stora oförstörbara släktet som är orubbligt, den store Sets stora starka människor som talar i eonerna, som fötts för att otillräckligheten skall fullkomnas. Ty den kom från ovan ned till världen som är nattens like. När den kommit bad den också för säden till denna eons härskare och makterna som blev till från honom som är befläckt av den demonfödande guden och från Adams säd, den som är lik solen, tillika med den store Set.

Då kom den store ängeln Hormos, för att förbereda genom den befläckade såddens jungfrur av denna eon, i en helig ordfödd dräkt genom den helige anden, den store Sets säd.

Sets säd frambringas och skyddas

Då kom den store Set, han frambringade sin säd och den såddes i eonerna som framfötts. Deras antal är Sodoms mängd. Några säger att

Sodom är den store Sets äng som är Gomorra. Men några säger att den store Set tog sin planta från Gomorra och planterade den på den andra platsen, denna som han gav namnet: Sodom. Detta är släktet som kom genom Edokla. Ty hon födde sanningen genom ordet tillika med rättvisan, begynnelsen av det eviga livets säd som är till tillika med dessa som skall överleva på grund av deras emanations kunskap. Detta är det stora oförstörbara släktet som kom genom tre världar till världen. Och skyfallet blev till som ett exempel för eonens fulländning. Men den skall bli skickad ned till världen på grund av detta släkte. Det är en eld som skall bli till över jorden. Och nåden skall bli till tillika med dessa som hör till släktet genom profeterna och väktarna som vaktar släktets liv. På grund av detta släkte skall hungersnöd och plågor uppstå. Men detta skall hända på grund av det stora oförstörbara släktet. På grund av detta släkte skall frestelse uppstå, falska profeters villfarelse.

Då såg den store Set djävulens handling och hans många skepnader och deras tankar som skall bli till över hans oförstörbara släkte som är orubbligt och hans makters och änglars förföljelse och deras villfarelse, riktad mot dem själva.

Då skall den store Set prisa den oanropbare jungfrulige anden och den manliga jungfruliga Barbelon och det tredje manliga barnet Telmael, Telmael, Heli, Heli, Machar, MacharSet, makten som sannerligen lever och den manliga jungfrun Joel och Esephech, som äger härligheten och hans härlighets krona och den stora Doxomedoneonen och tronerna som är i honom och makterna som omger dem och hela fullheten på det sätt som jag sade först. Och han frågade efter vakter över sin säd.

Då kom det 400 eteriska änglar från de stora eonerna med den store Aerosiel och den store Selmechel för att vakta det stora oförstörbara släktet, dess frukt och den store Sets stora människor från sanningens och rättvisans tid och tidsålder ända till fullkomningen av eonen och dess härskare. Dessa som de stora domarna dömt till döden.

Set stiger ned och förenas med människan Jesus för att rädda alla genom världens
försoning och dopet

Då sändes den store Set genom de fyra ljusen, genom den självföddes och hela fullhetens vilja tillika med den store osynlige andens godkännande och de fem sigillen och hela fullheten. Han passerade de tre

ankomsterna som jag talade om först och skyfallet och elden och härskarnas dom och makterna och myndigheterna för att rädda dem genom världens försoning och dopet, genom en ordfödd kropp som den store Set gjort i ordning åt sig i ett mysterium genom jungfrun, för att föda de heliga genom anden som är helig, genom synliga förborgade symboler i en världens försoning med världen genom avskiljandet av världen och de tretton eonernas gud och sammankallarna av dem som är heliga, och de obeskrivliga och oförstörbara skötena och den store faderns ljus som blev till först tillika med hans försyn.

Och han bekräftade dopet som är heligt genom henne som passerar från himmelen genom den oförstörbara ordfödde och Jesus som lever och som den store Set givits på. Och han spikade de tretton eonernas krafter. Och han bekräftade dem genom honom, de som gick och de som gått iväg. Han rustade dem med kunskapens vapen av denna sanning i en oförstörbarhetens oövervinnbara kraft. Den store stridskamraten visade sig för dem, Jessea, Mazarea, Jessedekea, vattnet som är liv och de stora härförarna Jakobos den store och Theopemptos och Isavel och de som är över sanningens källa, Michea och Michar och Mnesinous och den som är över de levandes bad och de som renar och fragellanterna och de som är över vattnets port, Micheus och Michar och de som är över berget Seldao och Elainos och mottagarna av det stora oförstörbara släktet av den store Sets starka människor, de fyra ljusens tjänare, den store Gamaliel, den store Gabriel, den store Samblo och den store Abrasax och de som är över solen, dess ankomsts väg Olses och Hypneus och Heurumaious och de som är över vägen in i det eviga livets vila, styresmännen Mixanther och Michanor och de som vaktar de utvaldas själar Akramas och Strempsouchos och den stora kraften Heli Heli Machar Set och den stora osynliga oanropbara onämnbare jungfruliga anden och tystnaden och det stora ljuset Harmozel, den levande självföddes plats, sanningens gud och den som är med honom, den oförstörbara människan Adamas, den andra Oroiael, den store Sets plats och Jesus som äger livet och den som kom och blev korsfäst, det som är i lagen, den tredje Davithe, den store Sets söners plats, den fjärde Eleleth, platsen där sönerns själar skall vila sig, den femte Joel, den som är över namnet, det som skall ges honom i dopet som är heligt, som övergår den oförstörbara himmelen. Men från och med nu skall genom den oförstörbara människan Poimael och de som är värdiga åkallan, de fem sigillens avskiljande i källans dop, dessa skall

känna sin mottagare på det sätt som det undervisats om dem. De må bli kända genom dem. Dessa skall inte smaka döden.

Ie, Ieus, eo ou eo oua.

Sannerligen sannerligen Jesseu, Mazareu, Jessedekeu, vattnet som är liv, barnets barn, härliga namn.

Sannerligen sannerligen eon oon iiii eeee eeee oooo uuuu ooooo aaaaa.

Sannerligen sannerligen ei aaaa oooo den som är till som ser conerna.

Sannerligen sannerligen aee eee iiii uuuuuu oooooooooo den som är till i evigheters evighet.

Sannerligen sannerligen iea aio i hjärtata som är till uaei eisaei eioei eiosei.

Detta stora namn som hör till dig är på mig, den utan brist, den självfödde, denne som inte är utanpå mig, jag ser dig, osynlig för var och en, ty den skall förmå att omsluta dig i en annan röst. Nu kände jag dig, jag blandade mig med den som är oföränderlig, jag rustade mig med ljusets vapen, jag blev ljus. Ty modern var på den där platsen genom nådens vackra fullhet. På grund av detta bredde jag ut mina korslagda händer. Jag antog en cirkels skepnad av ljusets rikedom i mitt sköte. Det ger skepnad åt mångfalden av föddda i ljuset som inte nås av anklagelser. Jag skall tala om din härlighet, sannerligen. Jag har omfattat dig, sou Jesus, ide aeio aeio ois o eon eon tystnadens gud. Jag ärar dig helt. Du är min vilas plats. Sonen es es o e den formlöse som är till i formlösheterna, som är till. Han reser upp människan som skall rena mig i honom med sitt liv. Genom ditt namn som inte förgås är livets doft i mig. Jag blandade den med vatten på alla härsarkarnas sätt. Jag skall leva i dig i de heligas fred, den som är i evighet.

Avslutning: Detta är Sets bok

Sannerligen sannerligen. Detta är boken som den store Set skrev. Han lade den på höga berg som solen inte stigit upp över. Inte heller är det möjligt. Och sedan profeternas och apostlarnas och förkunnarnas dagar har namnet över huvud taget inte stigit upp i deras hjärtan. Inte heller är det möjligt. Och deras öron har inte hört det. Denna bok skrev den store Set med skrivtecken i 130 år. Han lade den på berget som kallas Charaxio, för att den skall framträda i slutet av tiderna och stunderna enligt Autogenes gudomliga vilja tillika med hela fullhetens, genom den faderliga kärlekens gåva, onåbar, outgrundlig och visa sig för den store frälsarens oförstörbara släkte som är heligt och för dem som bor hos dem i kärlek och den store osynlige evige anden och hans enfödde son och det eviga ljuset och hans oförstörbara hustru och den oförstörbara visheten och Barbelon och hela fullheten i evighet. Amen. Egyptiernas evangelium. Den gudomligt skrivna heliga förborgade boken. Nåden, förståndet, iakttagandet, renheten och den som skrivit den, Eugnostos, den älskade i anden, i köttet är mitt namn Gongessos och mina ljusvänner i oförstörbarhet Jesus Kristus, guds son, frälsaren. Gudskriften är den heliga boken av den store osynlige anden. Amen. Den heliga boken av den store osynlige anden. Amen.

Kommentar till Egypterevangeliet

Vi har fått se hur ljusets tysta tystnad ur sig fött fadern, modern och sonen och som i sin tur givit upphov till Adamas och hans son Set som kommit över Jesus. Fadern, modern och sonen och deras lovsång till den stora tystnaden är ett stort mysterium som i egyptiernas heliga bok direkt skrivs ut: IIIIIIIIIIIIIII etc. Denna mystiska erfarenhet kan nås genom dopet som är heligt genom vilket allt fullkomnas och återförs till ljusets tysta tystnad. Boken gör tom. anspråk på att vara erfarenheten, den är gudskriften.

Texten vimlar av mytologiska figurer av vilka många känns främmande för oss idag. Trots det är den erfarenhet egyptiernas heliga bok vill förmedla fullt tillgänglig även idag eftersom det rör sig om en ständigt lika aktuell esoterisk erfarenhet. Allts och allas enhet i det Enda.

Avslutande kommentar

I tre texter från de första århundradena av vår tideräkning har vi mött "Evas fördolda kunskap", det gnostiska ljuset, kunskapen om den utvaldes enhet med allas yttersta ursprung, Ljuset och den stora Tystnaden. Vi har sett hur de världsliga makterna försökt förrinta denna kunskap, men hur den trots det överlevt och spridits. Det ousägliga mysteriet proklameras: "detta är kunskapen", "jag är den första och den sista", "detta är boken som den store Set skrev". Texterna skiljer sig från varandra i form, men det esoteriska innehållet har de gemensamt. De uttrycker den gnostiska tron. Mycket tyder på att texterna har en rituell anknytning. Denna är särskilt tydlig när det gäller Adamsapokalypsen. I sig förmedlar de knappast kunskapen, men tillsammans med kulten som vi bara kan ana oss till förs människan till föreningen med "den tysta försynens ljus", den gnostiska erfarenheten.

Denna erfarenhet var och har sedan dessa texter skrevs varit ett alltid närvarande hot mot världsliga och andliga makthavare. Den fördolda kunskapen, den mystiska erfarenheten är okontrollerbar och oförutsebar. Därför drabbas den alltid av makternas förföljelse vare sig den uppträder i kristendomen, islam, judendom eller varhelst den träder fram. Just därför omgärdar sig dessa gnostiska rörelser med så stort hemlighetsmakeri. Fördoldheten hör till själva erfarenhetens väsen.

han mottog dennes härlighet och makt
han kom till sin moders sköte
och på detta vis kom han över vattnet

det andra riket säger om honom
att han blivit till från en stor profet
och en fågel kom
den tog barnet som fötts
den tog honom till ett högt berg
och han närdes av himmelens fågel
en ängel kom där
den sade till honom: stå upp
guden har givit härlighet till dig
han mottog härlighet och styrka
och på detta vis kom han över vattnet

det tredje riket säger om honom
att han blivit till från en jungfrus moderliv
han avvisades från sin stad, han och hans moder
han togs till en öde plats
han närdes där
han kom, han mottog härlighet och makt
och på detta vis kom han över vattnet

det fjärde riket säger om honom
att han blivit till från en jungfru.....
Solomon sökte efter henne
han tillika med Phersalo och Sael och hans arméer som
sänts ut
Solomon själv sände ut sin armé av demoner
för att söka efter jungfrun
och de fann inte den som de sökte efter
utan jungfrun som givits åt dem
hennes som de tagit med sig tog Solomon
jungfrun blev havande
hon födde barnet på den där platsen
hon närde honom vid öknens gränsmärke
när han närts mottog han härlighet och makt